

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712216585
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712216585.15

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R.G. XXX, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený WERNER & Co., s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Stromová 54/A, IČO: 36 869 643, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Odporcovi sa náhrad trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 05.11.2012, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02242/12 vydaný dňa 02.10.2012 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčom; určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom je neprijateľná; určil, že zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2011 uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná; ďalej aby určil, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania. Navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým by odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozsudku.

2. Uznesením č.k. 11C/72/2012-374 súd konanie o určenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2011 uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná a konanie, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 Eur vylúčil na samostatné konanie.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcu, ďalej listinnými dôkazmi: zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, dodatkom zmluve o úvere zo dňa 19.04.2011, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 19.04.2011, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02241/12 vydaného dňa 02.10.2012 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčom.

4. Na pojednávaní dňa 26.03.2015 navrhovateľ zotrval na svojom návrhu. Vedľajší účastník na strane navrhovateľa uviedol, že trvá na neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodov, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa vyjadrenia odporcu, rozhodcovský súd sa zaoberal rozhodcovskou zmluvou zo všetkých strán a zohľadnil aj všetky zákony, ktoré by sa mohli týkať predmetnej zmluvy, ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa a podobne. Rozsudok rozhodcovského súdu je podľa odporcu rovnocenný

ako rozsudky štátnych súdov a v danom prípade je v celom rozsahu správny a preto trvá na zamietnutí žaloby v časti neplatnosti rozhodcovského rozsudku.

5. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že navrhovateľ a odporca medzi sebou uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 350 €. Navrhovateľ sa v zmluve zaviazal poskytnutý úver vo výške 350 € spolu s poplatkom za jeho poskytnutie vo výške 346 € vrátiť v 12 mesačných splátkach po 58 €. Navrhovateľ (v zmluve vystupujúci ako dlžník) sa dostal do omeškania so splácaním poskytnutého úveru, preto odporca (v zmluve vystupujúci ako poskytovateľ úveru) podal návrh na rozhodcovský súd s poukázaním sa čl. II rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 19.04.2011. Rozhodcovský súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. SR 02242/12 zo dňa 02.10.2012.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 11C/72/2012- 385 zo dňa 02.06.2015, ktorým zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02242/12 vydaného dňa 02.10.2012 rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom, z dôvodu, že rozhodcovská zmluva (resp. doložka) nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť- § 40 ods. 1 písm. a/bod 1 zákona č. 244/2002 Z.z o rozhodcovskom konaní a pokiaľ ide o návrh navrhovateľa o určenie, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2011, uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom je neprijateľná, v tejto časti súd návrh zamietol, nakoľko rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný na podklade predmetnej rozhodcovskej doložky a preto by rozhodovanie o jej neplatnosti bolo nadbytočné. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého môže súd o trovách konania rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení namietal nesprávne právne posúdenie z dôvodu použitia neprávneho právneho predpisu, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku z dôvodu nevysporiadania sa s argumentáciou odporcu a predpokladanými závermi odbornej literatúry ani „konkrétnymi súdnymi konaniami“ čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Ďalej uviedol, že neobstojí ani záver okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere dotknutého zmluvného vzťahu, nakoľko navrhovateľ sám na pojednávaní uviedol, že peňažné prostriedky požil na zamestnanie, konkrétne na nákup oblečenia do zamestnania.

8. Uznesením zo dňa 25.02.2016, č.k. 10Co/472/2015-475, Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 OSP zrušil i výrok o trovách konania. Svoje uznesenie odôvodnil tým, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď pre rozhodnutie o tom, či sú splnené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku aplikoval ust. Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V závere zrušujúceho rozhodnutia súčasne odvolací súd dodal, že je dôvodný poukaz odvolateľa na absenciu argumentácie/úvahy súdu I. stupňa vo vzťahu k posúdeniu/vyhodnoteniu namietanej zásadnej okolnosti, a to či vzhľadom na vyjadrenie samotného navrhovateľa o účele použitia poskytnutých finančných prostriedkov ide o spotrebiteľský právny vzťah.

9. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca medzi sebou uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 350 Eur.

10. Na pojednávaní konanom dňa 12.02.2015 odporca uviedol, že v čase poskytnutia finančných prostriedkov bol v pracovnoprávnom vzťahu v spoločnosti Elka, s.r.o. ako lakovník. Poskytnuté finančné prostriedky použil na zakúpenie nejakých vecí do zamestnania a pracovné oblečenie.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len O.z.) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Súd sa stotožňoval so skutočnosťou tvrdenou odporcom, a to že ide o absolútny obchod a nejde o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 120/2010 Z.z. o spotrebiteľsky úveroch, nakoľko odporca

použil poskytnuté finančné prostriedky na výkon zamestnania (nákup pracovného oblečenia) a však táto skutočnosť neznamená, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Je nepochybné, že navrhovateľ pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a odporca pri uzatváraní úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. A preto v zmysle uvedeného súd posúdil zmluvu o úvere uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom ako spotrebiteľskú.

14. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

15. Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

16. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

17. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

18. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

19. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

20. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu²⁸⁾ aj v exekúcii.

21. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

22. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej iba zákon o rozhodcovskom konaní), účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak:

a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
h/ dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
j/ pri rozhodovaní bolo porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

23. Podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

24. Podľa § 51 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, na vecnú a miestnu príslušnosť súdov a na konanie pred nimi sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi (Občiansky súdny poriadok).

25. Podľa § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, na rozhodcovské konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi.

26. Podľa § 17 zákona o rozhodcovskom konaní, účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

27. Podľa § 16 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, zmluvné strany sa začatím rozhodcovského konania stávajú účastníkmi rozhodcovského konania. Žalobcom je zmluvná strana, ktorá podáva návrh na začatie rozhodcovského konania (ďalej len žaloba). Žalovaný je zmluvná strana, proti ktorej žaloba smeruje.

28. Podľa § 18 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania, alebo ktorú určil rozhodcovský súd, žalovaný podá žalobnú odpoveď na rozhodcovský súd.

29. Podľa § 18 ods. 5 zákona o rozhodcovskom konaní, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, každý účastník rozhodcovského konania môže zmeniť alebo doplniť svoju žalobu alebo žalobnú odpoveď v priebehu rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd nepovažuje takúto zmenu alebo doplnenie za neprípustné s ohľadom na ich oneskorené podanie, ktoré nebolo dostatočne odôvodnené.

30. Podľa § 25 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne, alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest, ani po vynaložení primeraného úsilia, na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

31. Podľa § 243d zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spíňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

32. Súd v tomto prípade vyhodnocoval použitie § 243d zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, kedy mal za to, že toto ustanovenie sa vzťahuje na spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania. Následne s prihliadnutím na skutočnosť, že odporca v lehote 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona nepodal návrh na začatie exekúcie voči navrhovateľovi na podklade rozsudku

Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02242/12 vydaného dňa 02.10.2012 rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom súd bol nútený konštatovať, že toto rozhodcovské rozhodnutie prestalo účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať a teda na jeho základe nie je možné vykonať exekúciu voči navrhovateľovi. Z tohto pohľadu sa stalo rozhodovanie o zrušení rozhodcovského rozsudku všeobecným súdom za nadbytočné, neúčelné a splnilo by len hypotetickú funkciu, pretože tak či tak odporca už na podklade tohto rozhodcovského rozsudku nemôže viesť exekúcie voči navrhovateľovi a teda úplne stratilo význam.

33. Vzhľadom na to, že súd zamietol návrh navrhovateľa o zrušenie rozhodcovského rozsudku, javí sa taktiež súdu neúčelné rozhodovať o platnosti rozhodcovskej doložky, nakoľko rozhodcovský súd už vo veci rozhodol a k ďalšej aplikácii tejto rozhodcovskej doložky už nemôže dôjsť. V dôsledku neexistencie právneho záujem na určenie jej neplatnosti, súd návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol.

34. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a vyššie citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a návrh navrhovateľa zamietol.

35. Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

37. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemusí náhradu trov konania priznať a to ani jednému z účastníkov konania.

38. V citovanom ustanovení § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je fixované moderačné absolútne právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania a to tak, že napriek úspechu vo veci, resp. procesnému zavineniu proti strany súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo nutné použiť § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na sociálne aspekty konkrétneho prípadu, ale aj na s prihliadnutím na samotný charakter sporu ako takého.

39. V tomto konkrétnom prípade súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa práve v samotnom konaní, kedy návrh na začatie konania voči odporcovi bol zamietnutý len v dôsledku zmeny právnej úpravy, ktorú ani jeden z účastníkov konania nemohol ovplyvniť. Vzhľadom na túto skutočnosť súd potom nepovažoval za primerané a spravodlivé zaviazat' ktoréhokolvek účastníka konania k náhrade trov protistrane a rozhodol, že im náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.